

Skatteministeriet

7. december 2020
J.nr. 2020 - 342

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 68 - Forslag til Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 7 af 1. december 2020.

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. december 2020 fra PVC Informationsrådet, jf. L 68 - bilag 6.

Svar

1. PVC-Informationsrådet foreslår en ændring i pvc-afgiftslovforslaget med henblik på at skabe et incitament til grøn omstilling. PVC-Informationsrådet bemærker således, at loven bør give mulighed for, at virksomheder, der tilslutter sig en genanvendelsesordning for blød pvc svarende til WUPPI-ordningen med hårde pvc-produkter, på sigt skal fritages for afgifter – som det gælder for ordningen med hård pvc.

Kommentar

Der henvises til besvarelse af SAU L 68 spm. 1 og 2 for så vidt angår PVC-Informationsrådets bemærkninger om de miljø- og sundhedsmæssige årsager til afgifterne.

Af svarene fremgår det, at der fortsat er store miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser ved brugen af pvc som følge af problemer i affaldshåndteringen og de skadelige stoffer, danskerne udsættes for. Det fremgår også, at WUPPI-ordningen ikke på tilsvarende vis kan indføres for produkter indeholdende blød pvc, da en sådan indsamlingsordning på nuværende tidspunkt vanskeliggøres af udfordringer ved genanvendelsesteknologierne for blød pvc.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet vedr. mulighederne for at genanvende blød pvc har jeg indhentet bidrag fra Miljøministeriet. Miljøministeriet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Genanvendelse af blød pvc vil først og fremmest kræve en god og særskilt indsamling. I dag ender blød pvc ofte i restaffaldet eller i plastfraktionen. Særskilt indsamling af blød pvc foregår i dag kun på de kommunale genbrugspladser, hvis borgerne er bevidste om, at der er tale om blød pvc. Denne viden er ikke udbredt, da man som borger ikke kan se hvilken type plast, et produkt er fremstillet af. Det er således vanskeligt at øge indsamlingen af blød pvc. Det vil derfor kræve fx en omfattende informationsindsats og tydeligere mærkning af produkter af blød pvc, hvis indsamlingen skal øges. Formålet med afgiften er at begrænse de markedsførte mængder af blød pvc, så mængden i affaldsstrømmen reduceres.

WUPPI-indsamlingsordningen er en af flere indsamlingsordninger, der gælder hård pvc-plast, men der er tvivl om den reelle indsamlingseffektivitet, da denne er vanskelig at beregne. Det skyldes, at mange hårde pvc-produkter har en lang levetid, og det er derfor vanskeligt at vurdere, om de tidligere markedsførte produkter stadig er i brug eller blevet til affald. Derfor er der ikke data for, hvor stor en andel af den hårde pvc-plast på markedet, som reelt indsamles til genanvendelse.

Omfanget af den reelle genanvendelse i EU af blød pvc kendes ikke, men det kan ikke udelukkes, at den potentielt kan være betydelig for visse produkttyper, såfremt de indsamles i store mængder. Der er ikke noget, der teknisk hindrer genanvendelse af blød pvc. Det bemærkes, at genanvendelse af blød pvc med problematiske stoffer i, vil medføre en recirkulering af disse stoffer.”

Det er således på nuværende tidspunkt vanskeligt at indføre en indsamlingsordning for blød pvc, med henblik på mere genanvendelse, som beskrevet af PVC-informationsrådet, og der er dermed ikke grundlag for at ændre på den foreslåede afgiftsordning i L 68.

Skatteministeriet finder det dog positivt, at branchen tager initiativ til, at muligheden for genanvendelse af blød pvc forbedres, så flest mulige produkter, som indeholder blød pvc, genanvendes og dermed holdes ude af affaldssorteringen.